

(סוף מעמוד 20)

בסופו של דבר, שבה מופיעות כל ההחלטות והקביעות החשובות המהוות את עיקרי הדברים ולבם.

(ג) הנוסח המלא של הצעת ההחלטה חולק לחברים רק כמה דקות לפני תחילת הישיבה ולא נשלח אליהם 10 ימים לפני הישיבה כדרישת התקנון, כך שנשללה מהחברים זכותם האלמנטרית והיא האפיי שרות ללמוד את הנושא כראוי, להתייעץ בקשר אליו, לערער על תוכנה של ההחלטה או חלק ממנה, ולהכין הצעות ח" לטה נוגדות או מתוקנות.

פגיעה

בסדר ובמוסר

פי התקנון, אשר המועצה כפופה לו, מיספר חברי המועצה חייב להיות 91, ואם פחת מיספרם, קובע התקנון כי מיספרם יושלם עד 91 בדרך שתקבע על ידי המועצה.

מאחר ולצורך החלטה על פירוק התנור עז דרוש רוב של 51 אחוז מכלל חברי המועצה, עולה כי לצורך קבלת החלטה על פירוק התנועה יש צורך ברוב של 47 חברי מועצה לפחות.

בהצבעה שהתקיימה בפועל לא היה רוב חוקי כזה. מאחר ועל פי הרישום בפירוט סוקול התקבלה ההחלטה ברוב של 34 חברים בלבד, כאשר מתוכם היו גם 4 קולות בלתי כשרים של נציגי בני מי עושים, שאינם חברי התנועה. כבר כמה שנים ואשר לא היתה להם זכות הצבעה.

התובע טוען כי ההחלטות שנתקבלו מכילות דברים חמורים ביותר מבחינה ציבורית, והינן פוגעות בסדר ובמוסר הציבורי, ונוגדות את תקנת הציבור.

ההחלטה הקובעת כי התנועה תתפרק מייד עם קבלת ההחלטה, וכי התנועה תפי סיק כל פעילות מדינית ציבורית החל ממחרת!

התובע טוען כי מיפלגה פוליטית פרי למנטרית שנבחרה לכנסת עם 15 חברי כנסת, תפקידה הוא לשמש לפחות במשך כל תקופת הכנסת מכוח המנדט אשר ניתן לה עליידי הבחורים, ועל כן על התנועה להמשיך ולפעול בכנסת ובממשי שלה עד תום כהונת הכנסת התשיעית.

התובע טוען כי מאחר וחברי התנועה נבחרו לכנסת במיסגרת התנועה, תהא זו מעילה באמון ציבור הבחורים כאשר נבחרת התנועה יפסיקו את כל הפעילות הציבורית והפרלמנטרית במיסגרת התנור עתה, כשלושה חודשים לפני תום כהונת הכנסת התשיעית, וכי החברים אשר

היחיד שהתנגד

ח"כ בנימין הלוי, שהודיע כבר שלא ירוץ לבחור רות הבאות, התקולט נגד הצורה החפופה שבה פורקה התנועה הדמוקרטית ועל האופן שבו רוצים ידיו ותמיר לחלק את מיליוני הלירות שנתנו בקופת התנועה. הלוי, שופט מחוזי לשעבר, ומי שהיה עד לפני כמה זמן מנאמניו של תמיר, הסכים אמנם שהתנועה לא תתמודד בבחירות לכנסת העשירית, אך דרש שהיא תמשיך להתקיים, על"פ רצון הבחור, עד תום כהונת הכנסת הנוכחית. בעוד ידיו רוצה לחלק את הכסף בין חברי התנועה, כולל מיליון לירות, להסברה, דרש הלוי בהצעת ההחלטה שלו, שנדחתה, כמובן, להעביר את הכסף לקרן לביטחון ישראל.

● "יתרת הכספים" תחולק עליידי הנתבעים לידי התארגנויות פוליטיות של חברי המועצה שתכלולנה לפחות 10 חברי רים, אשר יצהירו על כוונתם להשתתף בבחירות לכנסת העשירית.

על גוף כזה, לפי האמור בהחלטה, להתחייב כי באם לא ישתתף בבחירות לכנסת העשירית יעביר את הכספים שקיבל מחבר הנאמנים לאוצר המדינה, לאחר גיי כיו כל ההוצאות השוטפות" — וגם זאת ללא פיקוח ציבורי, ללא ביקורת על קביעה מהן ההוצאות השוטפות, וללא כל דרישה להחזיר גם הפרשי הצמדה על הסכומים שיוחזרו.

● "התחייבות" להחזיר את הכסף אין "שיניים" — מאחר ולא מצויין באיזה אופן תבוצע התחייבות זו ומה תהיה ה"סנקציה לגבי גוף שלא יחזיר את הכסף פים כאמור. למעשה אין כל דרך לפקח על כך, כי הכספים אינם יוחזרו.

(א) ידיו הודיע בשיבת המועצה כי לאחר סילוק כל חובותיה והתחייבויותיה של התנועה, לרבות פיצויים לעובדיה, יישארו בקופת התנועה כ-5 מיליוני לירות.

(ב) התובע טוען כי מאחר וכספי התנור עז, רובם ככולם, הינם כספי ציבור ש"מקורם במיסגרת חבר, תרומות של זכרים ואזהדים, וכספים שהועברו לתנועה מכוח חוק מימון מיפלגות, אין התנועה רשאית להתפרק ללא פיקוח ציבורי של רואיי חשבון וללא מאזן כספי מאושר.

התובע טוען כי ללא עריכת מאזן כספי מאושר אין פירוקה של התנועה נעשה כחוק.

(א) התובע טוען כי הוא עצמו ושאר

חברי התנועה שילמו ומשלמים מיסגרת לתנועה, לצורך פעילות פוליטית במסגרת הנוכחית, ולא בשביל פעילות פוליטית של קבוצות חבריה במיסגרות אחרות. התובע טוען, כי חלוקת כספי התנור עז לקבוצות חברים הרוצים להצטרף לי מיפלגות אחרות מהווה מעילה באמונו של התובע ושל שאר ציבור החברים.

(ב) התובע טוען כי במעשה זה מפרה התנועה הדמוקרטית הסכם, בין במפורש ובין מכללא, בינה לבין התובע ושאר ציבור חבריה ונוהגת שלא בתוס'לב בזכויות הנובעות לה מחוזה זה.

(ג) התובע טוען כי ידיו עשה במעשיו ובמחדליו עוולה של גרימת הפרת חוזה בין התובע ושאר ציבור חברי התנועה לבין הנתבעת.

התובע טוען כי ייגאל ידיו אחראי, בין במישרין ובין בעקיפין, לכל מעשיה ומחדליה של התנועה הדמוקרטית המפורטים בכתב-הביעה זה, באשר הוא היה זה אשר יזם, ניסח וגיבש את הצעות ההחלטה לטה ויזם את קבלתה בניגוד לתקנון ומבלי ששאר חברי המועצה יכלו לדעת מראש על מה ש"מתבשל" בחדרי-חדרים.

התובע טוען כי הנתבעים גרמו בין במישרין ובין בעקיפין לכך, כי ישיבת המועצה התנהלה בניגוד לתקנון, וזאת כדי להגיע למטרת חלוקת הכספים בניגוד לחוק וכדי להשתמש בכספי התנועה לשם קידום מטרת אישיות ופוליטיות של מיספר חברי מועצה בודדים.

עד כאן התביעה שז גנדל

גנדל ביקש מבית-המשפט לקבוע ש"התנועה הדמוקרטית לא התפרקה בעיקר בות הישיבה הבלתי-חוקית שנערכה ב"מלון לרום ולאסור על ממי דה-שליט וחבריו להוציא את הכסף, בצורה שלדעת גנדל אינה מוסרית. כן ביקש מבית המשפט לאסור על ידיו להוציא את מיליון הלירות שניתנו לו. גנדל רוצה שהכסף יחזור לאוצר-המדינה, ממנו נלקח.

ידיו הודיע על פרישה מהחיים הפוביים לטיים. נראה כי מי שירוויח מעקרן ה"חלוקה של המיליונים יהיה שמואל תמיר. ביום בו אושרה ההצעה היה תמיר היחיד שהיו לו תוכניות והיתה לו יכור לת לארגן סביבו קבוצה של חברי מר עצה התנועה הדמוקרטית, העולה על עשרה אנשים, ולהצטרף איתה לרשימה שתתמודד בבחירות הבאות. בידי תמיר היה מונח כבר הסכם בלתי-חתום עם הלוי כוד על הצטרפותו.

בתחילת החודש שעבר לא היה ברור עדיין אם משה דיין אכן יקים את הרשימה שלו, ואם כן, כמה מאנשי התנועה הדמוקרטית יצטרפו אליו. היום, אחרי שדיין הציג את הרשימה שלו, ברור כבר שאין בה עשרה חברי מועצה של התנועה ה"דמוקרטית. כך ששר הרווחה, הד"ר יש"ראל כץ, לא יוכל להביא איתו נדוניה של מיליונים לרשימת דיין.

צדיק

בסדום

בין הבודדים שניסו להתנגד להחלטות המועצה היה ח"כ בנימין הלוי, שופט מחוזי לשעבר וממקורבי תמיר. הלוי, בעל חוש הצדק המפותח, מחה נגד ההצעה שהביא ידיו, ושנוסחה לאמיתו של דבר בעצה אחת עם תמיר. הוא הגיש הצעת החלטה נגדית. הלוי הסכים שהתנועה הדמוקרטית לא תנסה להתמודד בבחירות לכנסת העשירית, וגם הסכים שכל אחד מחברי התנועה יהיה רשאי להקים מיסגרת פוליטית נפרדת או להצטרף למיפלגה קיימת. אך הוא דרש שהתנועה הדמוקרטית תמשיך לפעול בכנסת ובממשי שלה עד תום כהונת הכנסת התשיעית. בתום כהונת הכנסת התשיעית תתפרק התנועה הדמוקרטית כחוק ותעביר את עורף נכסיה, לפי מאזן כספי מאושר, לי קרן למען ביטחון ישראל או לאוצר המדינה.

אותו רוב שתמך בהצעה השערורייתית של ידיו-את-תמיר הרים את ידיו נגד ההצעה של הלוי.

ללא כל קשר עם פסק-דינו של בית המשפט, אם לתת סעד לגנדל הכואב את כאב תנועתו לשעבר, נראה שעל המישי-טרה להיכנס לעובי הקורה ולברוק לאן הולכים כספי הציבור שנמצאו בקופת התנועה הדמוקרטית.

יפני ינאי

הצעת זה"כ בנימין הלוי לכו"פ התנועה הדמוקרטית... מועצה התנועה מחליטה... 1. התנועה הדמוקרטית לא תתחף בכחירות לכנסת העשירית. 2. כל אחד מחברי התנועה רשאי להשתתף בבחירות לכנסת העשירית על בסיס אישי או בסגירות פוליטיות אחרות. 3. התנועה הדמוקרטית תמשיך לפעול בכנסת ובממשלה עד תום כהונת הכנסת התשיעית. 4. בתום כהונת הכנסת התשיעית תתפרק התנועה הדמוקרטית כחוק ותעביר את עורף נכסיה, לפי מאזן כספי מאושר, לקרן למען בטחון ישראל, או לאוצר המדינה.

● "ריכוז כספי התנועה" נמסר לידי גוף של 5 אנשים, אשר עליהם הוטל להעריך את הסכום הדרוש לערך לשם סילוק חובות התנועה והתחייבויותיה. הם יהיו זכאים לחלק את כספי התנועה לפי שיקול דעתם, ללא פיקוח או ביקורת, וללא מאזן כספי מאושר. ● על פי סעיף ד' לנספח יוקצב סך של 100 אלף שקל לפעולות הסברה של תנועה אשר כבר נתפרקה כביכול. הסך הזה אמור להימסר לרשות צוות בן שלוש אנשים, אשר בראשו יעמוד ידיו ואשר יחליט, ללא כל פיקוח וביקורת על דרכי השימוש והביצוע.

נבחרו עליידי ציבור הבחורים מטעם ה"תנועה הדמוקרטית יצטרפו עתה למיפ"ל גלות אחרות או יקימו מיפלגות חדשות.

מיליון

ללא פיקוח

התובע טוען כי בנספח ההחלטות ישנן קביעות חמורות ביותר בנוגע לכספי התנועה אשר להן השלכות חמורות מאין כמוהן, והמעוררות שאלות נוקפות את "תמיחות" רבות אם לא למעלה מזה: